

tus distribuit, ut jugiter aliqui in templo Deo inservirent. Cum autem in Scotiam rediret, Asaphum virum integrum huic cœnobio præfecit, à quo hodiernum nomen impositum. Episcopus hujus sedis parœcias sibi plus minus cxxviii subiectas habet, quarum beneficia, ut vocant, Ecclesiastica, sede vacante, Archiepiscopus Cantuariensis libere ad Henrici usque Octavi tempora, Archiepiscopalij jure, quod nunc regale censetur, conferre solebat. Hoc enim in historia Cantuariensi legitur.

Ruthlan.

Superius Ruthlan, à subrufa Cluda ripa, cui adiacet, appellationem sortita, castello nitet egregio sed fere vetustate confecto. Leolinus Sisili filius Walliæ Princeps primo condidit, Robertus autem, quem de Ruthlan vocant, Hugonis Cestrensis nepos primus à Wallis extorxit, præfectusque erat Hugonis, qui illud novis operibus munivit, postea, ut Abbas de Monte scripsit, Henricus Secundus hoc castrum restauratum Hugoni de Bello-campo dedit. Sub quo statim Cluda mari immiscetur, & licet vallis ad ipsum ostium inferiore libra quam mare depresso videatur, nunquam tamen superlabitur, sed obstaculo naturali, non sine summa divini consilii admiratione, in ipsis marginibus hæret aqua. Hinc littus in Ortum paulatim descendendo procedit primum per Desert castrum, sic dictum, quod fuerit situ acclive, vel, ut alii volunt, quasi Desert, inde per Basingwerk, quod etiam Henricus Secundus Hungoni de Bello-campo concessit. Sub hoc Haly-well, id est, Fons sacer, oppidulum vidimus, ubi fons Winefridae virginis Christianæ memoria, quæ stuprum per vim oblatum ibi morte luit, à tyranno occisa, & musco gratissimi odoris longe est celeerrimus, ex quo emanat fluviolus sive potius proruit inter saxa quibus nescio quid sanguineum innascitur, tantoque impetu fertur ut statim par sit molæ agendæ. Ipsi autem fonti impositum est pereleganti opere è saxo vivo facellum, cui adjuncta est Ecclesiola, in cuius fenestra Winefredæ illius historia & cædes describitur. Prope hunc locum Giraldi ætate, ut ipse scribit, diuersa rena, fructuorumque argenti scrutinium, ubi pecuniam scrutando itum est in viscera terra.

Haly-well.

Hanc regionis partem, quod formoso situ intuentibus arridet, & in Anglorum potestatem jam olim cesserat, Britanni Teg-Angle, id est, Formosa Anglia, dixerunt. Quod vero Tegeniam quidam appellavit, Igenosque ibi confessisse existimat, tua sit cautio ne facile credas. Corruptum Icenorum nomen optimo viro imposuit. Inde in littore Flint castrum conspicitur ab Henrico Secundo inceptum, & ab Edwardo Primo perfectum, quod huic agro nomen fecit. Postea ad Orientalem agri limitem proxime Cestrenses Hardwaden castrum, vulgo Harden, haud multum à littore sedet, è quo cum Rogerum Clifford Walliæ Iustitiarium David Leolini frater captivum abduxisset, funestissimum bellum sibi & suis excitavit, quo Wallorum imperium funditus eversum. Castrum autem hoc quod tenebatur per Seneschalliam Comitum Castræ, sedes erat Baronum de Monte-alto, vulgo Mount-hault, qui in honorissimam familiam succreverunt, parma cyanea, in quo argenteus Leo erectus, insignes; di-

Harden.

Barones
de Monte-
alto.

gnitatemque auxerunt nuptiis Ceciliæ unius cohaerendum Hugonis de Albeny Comitis Arundeliæ. Verum deficientibus tandem liberis masculis, Robertus ex hac stirpe ultimus Baro Isabellam Angliæ Reginam, Edwardi Secundi uxorem hæredem, ut jam ante dixi, scripsit. Castrum vero possessio postea ad Stanleios, qui nunc Derbyæ sunt Comites, translata fuit.

Australiæ sub his regionis partem pererrat Alen fluviolus, prope quem in monte ad Kilken viculum, fons est qui maris æmulus statis temporibus, suas & revomit, & resorbet aquas. Hope Castrum Britannice Caer-gulre, in quod Edwardus Primus se recepit, cum suos incompositos Walli subito adorti essent, ubi lapides molares è rupe exciduntur, & Mold, Britannice Guidcruic, castrum olim Baronum de Monthault, sive Monte-alto, huic Areno superimponuntur, quæ antiquitatis indicia præ se ferunt plurima. Iuxta Hope, cum hæc scriberemus, hortulanus dum altius terram moliretur, in opus pervetustum incidit, de quo plurimæ plurimorum enatæ opiniones, sed qui M. Vitruvium Pollionem diligentius legerit, perspicet nihil aliud fuisse quam Hypocaustum, vel Hypocaustum, à Romanis inceptum, qui crescente cum divitiis luxuria, balneis plurimum sunt usi. Longum erat ulnas v, latum 1111, altum plus minus dimidium ulnæ. Includebatur parietibus ex vivo saxe, pavimentum ex testa cum calce trulliflata, columellis lateritiis innitebatur concameratio, quæ ex tegulis erat tectorio opere politis & hinc inde perforatis, quibus fictiles impoſti erant, quasi tubuli, per quos caloris vis deferebatur, & ut inquit ille, volvabant hypocasta vaporem. Et quis non ex his fuisse existimet quæ Itcæ præcipue fuscipiebat Giraldus? cum hæc scriberet de Romanorum operibus, Quid inter alia notabile censeas, stupras undique videoas miro artificio confectas, lateralibus quibusdam, & angustis spiraculis occulte calorem exhalantibus. Quorum vero hoc opus fuerit, LEGIO xx tegulis impressa loquitur, quam vix sex hinc milliarium diverticulo Cestriæ egisse jam antea docuimus.

Iuxta hunc Arenom fl. in angustiis sylvestribus Coles-hul est, Carbonarium collem vocat Giraldus, ubi cum Henricus II bellum, si unquam alias, magna cum cura in Wallos apparavisset, Angli incondita multitudine laxius tendentes ceciderunt, & ipsum regium vexillum ab Henrico de Essex hæreditario Regum Angliæ signifero desertum fuit. Quo nomine ille postea læsa majestatis delatus, & à delatore singulari certamine devictus, bonis in fiscum relatis, ignaviam suam pertæsus cuculum inter monachos induit.

Alia est hujus regionis portiunctula cis Devam fl. ab hac quasi avulsa, quam Angli English Mailor vocant. De hac, cum de Bonio loqueremur, in Cestrensi Comitatu egimus, nec est quod jam dicendum denuo dicamus. Nec quicquam in hac occurrit quod memoretur nisi Han-mere, ad lacumi, Han-mere, unde vetusta sane & clara, quæ ibi habitat familia, cognomen assumpit.

Cestrenses Comites levia prælia ex occasione, & opportunitate cum Wallis conserentes, hunc agrum primi Normannorum sibi subjecerunt, unde in antiquis membranis legitur, Comitatus Flint

Hope
Castrum.
Lapides
molares.

Mold.

Balnea si-
ve Ther-
mæ.Vide pag.
346.Coles-
hull.

hull.

English
mailor.
Bonum.
Vide pro
Banchor.Vide Co-
mites Ce-
stria.